

Biografia del Dr. Josep M.ª Roca, pel Dr. Joan Freixas Freixas

Mercès a l'amabilitat del Mestre, Dr. En Joan Freixas i Freixas, podem honorar el "Butlletí" publicant íntegra la interessant i ben documentada biografia del Dr. En Josep M.ª Roca i Heras, que fou llegida pel seu autor en la Sessió Necrològica organitzada per la "Associació General de Metges de Llengua Catalana", formant part del "VIè Congrés", que s'efectuà a la Sala d'Actes de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, el 22 de juny de 1930.

IL·LUSTRES SENYORS.

SENYORES.

SENYORS.

COMPANYNS,

Les meves primeres paraules deuen ésser i són d'agraïment, endreçades a la Junta Directiva de la "Associació General de Metges de Llengua Catalana", per haver-me fet l'honrosa comanda d'escriure i llegir, en aquesta memorable sessió necrològica, la biografia del meu fraternal amic el doctor Josep Maria Roca.

Ni un minut m'he pensat a decidir l'acceptació de tan consoladora tasca. Sóc dels que creuen que l'amistat no és un sentiment que pugui modificar, en el més mínim, l'apreciació clara i precisa que es deu posseir de la valor assolida per qui ha arribat a arrelar en la nostra ànima. L'amistat exerceix una acció parella a la mar: tant en dies de bonança com de temporalada, com es comprèn en menys o en més, amb el seu brandejar constant, suavitza tota mena de cantells que troba en el seu actuar, converteix les arestes dels esculls que assoleix i acarona en superfícies allisades i suaus, i fa cada vegada més dolços i més fermes els contactes, i, per tant, més consolidada i perdurable la homogenització del conjunt.

L'amistat resulta suau i dolça com la falda d'una mare!... Entenguí's bé, però, que l'única amistat que accepto és la immillorable, i aquesta és, per damunt de tot, sincera. M'he trobat, dissortadament, alguna vegada, en el cas de negar-me a escriure la biografia sollicitada respecte a algun amic, perquè... no la sentia!... Però, en el cas present, no solament la sento, sinó que em crec obligat a declarar que el meu treball resultarà minso i pobre, sobretot si es té en compte que les condicions personals del meu biografiat, assoleixen un nivell molt superior al que exterioritzen un bon nombre d'individus acceptats, per alguns esnobs, com a capdavanters. No es tracta del tipus massa sovintejadador, ornamentat amb estres de guarda-roba, que necessita del conjunt apoteòsic de l'escenari, sadollat de llum i de colors llampanants, que li prestin relleu més o menys impressionant, per a suggestionar imaginacions malaltisses i per mentre durí l'efecte òptic. Es tracta d'un home sencer, d'un prestigi indiscutible, vessant afecte i cordialitat sempre i arreu, imposant-se pels seus mereixements, disposat tothora a col·laborar amb tots els que treballin per l'avençament de la nostra cultura i l'assoliment del nostre ideal, que si sabés dibuixar-vos-el tal i com és, tingueu el convenciment que, a més d'ésser-me intensament grat, em resultaria el compliment d'un dels més íntims deures d'amistat que he contret en la meua vida.

Però, i l'obra exemplar i esplendorosa que ha realitzat?... Cada vegada que